

Csak Isten válthatja ki lelkemet a halál kezéből

„Miért féljek a gonosz napokban, amikor nyomorgatóim bűne vesz körül, akik gazdagságukban bíznak, és nagy vagyonukkal dicsekszenek? Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magért váltságdíjat Istennek. Mivel olyan drága az élet váltsága, végképp le kell tennie róla; még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödört. De meglátja! A bölcsek is meghalnak, a bolond és ostoba is elvész; gazdagságuk másokra marad. Azt gondolják, hogy házuk örökké megmarad, és lakóhelyük nemzedékről nemzedékre; földjüket magukról nevezik el. Pedig az ember akkor sem marad meg, ha tisztességben van; hasonlít az állatokhoz, amelyeket levágnak. Ez a bolondok sorsa, és követőik mégis gyönyörködnek a szavukban. [Szela] Mint a juhok, úgy kerülnek a sírba, a halál legelteti őket, és reggel már az igazak uralkodnak. Alakjukat elemészti a sír, nem lesz lakásuk. Csak Isten válthatja ki lelkemet a halál kezéből, mikor magához ragad engem. [Szela]” Zsolt 49: 6-16.

Országunkban, sőt világszerte az ellenfelek részéről jövő hírek egyébről sem szólnak, csak a gazdagok ellen történő uszításokról, lázadásszításról. Olyan ez, mint a vadászok előtt járó riasztók, akik zajukkal a vadász hálójába, az ő íja, dárdája, vagy puskája elé terelik a menekülő vadat. A megoldás tágas mezőjét kínálja fel az emberölő, csak azt nem mondja el, hogy az tele van aknáival.

Az ördög nagyon jól ismeri megromlott természetünk kívánságait. Vágyaink nagy kívánság-piramisában a csúcson helyezkedik el az egy nap alatt meggazdagodók jólétének az irigylése, a vágy, hogy magunk is részesüljünk a nekik jutott jólétből, vagy sokkal inkább érvényesüljön az általunk elképzelt igazságosság, amit napjainkban ismét ordítóznak az utcákon. A baj mind ebben csak az, hogy itt egyik sem törődik az Úr Isten akaratával és tetszésével, a nagy parancsolattal, hogy szeresd az Urat és szeresd véredből való embertársadat, mint magadat. Isten Lelke messziről látja ezt a sátán fondorlatával¹ elkészített csapdát, ezért jajveszékelve kiált és figyelmeztet:

Ne bosszankodj az elvetemültek miatt, ne irigykedj a gonosztevőkre! Mert hirtelen levágják őket, mint a füvet, s elfonnyadnak, mint a gyöngye növény. Bízzál az ÚRban, és cselekedj jót, e földön lakjál, és élj hűségesen. Gyönyörködj az ÚRban, és megadja neked szíved kéréseit. Hagyjad az ÚRra utadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti. Felhozza igazságodat, mint a világosságot, és jogodat, miként a delet. Csendesedjél le az ÚR előtt, és türelmesen várjad őt! Ne bosszankodjál azon, hogy azoknak szerencsés az útjuk, akik álnok tanácsokat követnek. Szűnj meg haragudni, hagyj fel a heveskedéssel. Ne bosszankodjál, az csak rosszra vinne! Mert az elvetemültek kipusztulnak; de akik az ÚRban remélnek, ők öröklik a földet. Még egy kevés idő, és nincs gonosz, nézed a helyét, és nem találod. A szelídek öröklik a földet (...).” Zsolt 37: 1-11.

¹ Fondorlatot sző a gonosz az igaz ellen, és fogait csikorgatja ellene. Úr nevet rajta, mert látja, hogy eljön az ő napja. Kardot rántanak a gonoszok, kifeszítik íjait, hogy elejtsék a szegényt és nyomorultat, és levágják az egyenes úton járókat. De kardjuk saját szívükbe hatol, és íjuk eltörik. Jobb a kevés az igaznak, mint a gazdagság a sok gonosznak. Mert a gonoszok karja eltörik, de az igazakat támogatja az ÚR. Jól ismeri az ÚR a feddhetetlenek napjait, és örökségük örökké megmarad. Nem szégyenülnek meg a veszedelmes időben sem, jóllaknak az éhínség napjaiban. De a gonoszok elvesznek, és az ÚR ellenségei elenyésznek (...). Zsolt 37: 12-20.

Ne bosszankodjunk tehát, - mondja, bennünket féltve parancsolja az Úr, - mert az ember élete nem a vagyonban való bővelkedésben van²! Megemésztő bosszankodás helyett inkább hitvallásosan énekeljük a jó pásztorról szóló Zsoltárt:

„Az ÚR az én pásztorem, nem szűkölködöm. Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy. Vessződ és botod megvigasztal engem.” Zsolt 23: 1-4.

Ne essünk azon balga gazdagok tévelygéseibe, akik vagyonukkal, gazdagságukkal, ahhoz köthető hatalmukkal akarják örökkévalóvá tenni mindazt, amit Isten a mulandóságnak szánt a maga bölcsességében, szeretetében és teljhatalmában. Az élet arannyal, ezüsttel való kiváltása bolond, ostoba kísérleteiről a zsoltáros ezt mondta:

„Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magért váltságdíjat Istennek. Mivel olyan drága az élet váltsága, végképp le kell tennie róla; még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödört. De meglátja!” (9-11 vers)

Urunk Jézus ugyanezt így fogalmazta meg számunkra:

„Mert mit használna az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért? Avagy mit adhat az ember váltságul az ő lelkéért?” Márk 8:36-37.

Tudjuk a választ Urunk kérdésére! Ha egy örök életen át törleszhetné is az ember az Istennek járó váltságdíjat, akkor sem egyenlíthetné ki az élete felbecsülhetetlen érték, mert olyan drága csak egyetlenegy ember élete is. De a sár ember nem él örökké, vissza kell adnia testét a pornak, amiből vétetett. Miért gondolja akkor mégis az Istent elfejtő balga, hogy neve az őt követő fiak nemzedékében örökre fennmarad. Nem így lesz! A bölcsék is meghalnak, a bolond és ostoba is elvész; gazdagságuk másokra marad. (...) Ez a bolondok sorsa (...)! Miért van akkor mégis ennek a tévelygésnek oly hatalmas vonzása, hogy szinte mindenkit magába szippant? Vajon nem azért, mert magunk sem ismerjük Istent, sem pedig az Ő hatalmát?³

Szentlélek vigasztaló igaz válasza erre a vonzó tévelygésre így szól a Zsoltárból:

***Csak Isten válthatja ki lelkemet a halál kezéből, mikor magához ragad engem. [Szela]”
Zsolt 49: 6-16.***

Ragadjuk meg Urunknak ezt a nagy igazságát. Nagy de részben fájó igazság is. Miért is? Azért mert tetszik vagy sem Istennek a halál kezéből kell kiragadnia, a halál karmai közül kell kifejtenie bennünket, kivétel nélkül mindenkit arról az aláaknázott mezőről kel kimenekítenie, ahova a bűn és a félelem miatt a társadalmi állapotunktól függetlenül mindnyájan rászaladtunk. Hangjával, pásztorbotjával és vesszőjével terel át bennünket a halál földjén! Az örök élet forrásából, az üdvösség hús patakjából itat, hogy lecsendesedjünk és megnyugodjunk, hogy még jobban tudjunk az Ő bennünket vezető hangjára figyelni, összpontosítani. Ez történik itt! Sőt Urunk akkor ragad ki bennünket a halál szorításából, amikor az bennünket halálra szánva már megragadott. Urunk ebbe a bennünket megragadó halálba száll alá, hogy ott Ő ragadjon magához bennünket, engem és téged.

Hald!

Csak Isten válthatja ki lelkemet a halál kezéből, mikor magához ragad engem. [Szela]”
Zsolt 49: 6-16.

² Monda azért nekik: Meglássátok, hogy eltávoztassátok a telhetetlenséget; mert nem a vagyonnal való bővelkedésben van az embernek az ő élete. Luk 12:15; Vö.: Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag. Luk 12:21.

³ Máté 22:29; Mk 12: 24;27b.

Mikor tehát Krisztus Urunk magához ragad a halált fosztja meg a zsákmányától, azaz, a gonosz kezei közül, az ördög hatalmából szabadít ki!

Mikor cselekszi ezt meg a mi Urunk?

Talán a halálunk pillanatában? Nem, hanem függetlenül attól, hogy most éppen mit érzünk, Ő ezt szabadítást ennek az Igének a maghallása pillanatában cselekszi. Isten az Ő Igéjében cselekszik velünk és bennünk hatalmas és csodálatos dolgokat!

Isten kegyelméből legtöbbször a feleségemmel együtt utazhatok az autónkkal. Legutóbb is megkérdeztem tőle, hogy miért kell neki folyamatosan elmondania azt, ami egyértelmű és nyilvánvalóan éppenséggel látom is. Olyan ez, mintha azért történnének úgy a dolgok mert ő éppen mondja. Isten akarata ez! Ő akarja azt, hogy miközben Ő beszél hozzánk ne csak lássuk, hanem halljuk is mindazt, ami éppen történik. Hallanunk kell azt, amit látunk és a kettőnek egyeznie kell!

Csak Isten képes megfizetni életem váltságdíját! Isten az ő megfizetési képességét abban mutatta meg, hogy egyszülött Fia által értem is megfizetett. Lássátok és érezzétek meg ezt ma! Áldott legyen szent neve. Ez a mi életünk mozdíthatatlan kösziklája; senki nem tudja meg nem történté tenni atyánk érettünk való üdvözítő megfizetését! Ámen.